

תת"ע 571/04/15 - מדינת ישראל נגד ביומטריקס בע"מ

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 571-04-15 מדינת ישראל נ' ביומטריקס בע"מ
תיק חיצוני: 90501239363

בפני	כבוד השופט נאיל מהנא
מאשימה המשיבה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת המבקשת	ביומטריקס בע"מ

החלטה

הקדמה

1. לפניי בקשה לביטול כתב האישום מחמת טענה מקדמית של **התיישנות**.

כתב האישום הוגש בגין עבירה של נהיגה במהירות העולה על המהירות המותרת, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"). החשד לביצוע העבירה מבוסס על צילום רכב הרשום על שם חברת קרדן רכב בע"מ (להלן: "**בעלת הרכב**" או "**הבעלים הרשום**").

המבקשת הינה חברה אשר שכרה את הרכב מהבעלים הרשום ומשהוכיחה בעלת הרכב כי העבירה בוצעה בתוך תקופת השכירות, הוסבה העבירה על שם המבקשת.

עתה טוענת המבקשת להתיישנות העבירה הנ"ל וזאת משום שלא הודע לה על העבירה תוך הזמן הקבוע בחוק.

השתלשלות העניינים בקצרה

2. כתב האישום הוגש ביום 01.04.15 נגד בעלת הרכב בגין עבירה מיום 12.02.13 של נהיגה בדרך עירונית המסומנת בתמרור 426 במהירות של 107 קמ"ש העולה על מהירות של 70 קמ"ש הרשומה בתמרור, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה.

3. בעלת הרכב הציגה את חוזה ההשכרה שנחתם ביום 15.12.11 לפיו הרכב הושכר למבקשת לתקופה של שלוש שנים.

משהוכיחה בעלת הרכב כי העבירה בוצעה בתוך תקופת השכירות הורתי בהחלטתי מיום 11.08.15 על הסבת העבירה על שם המבקשת וקבעתי כי נציג מטעמה יתייצב למועד הדיון זולת אם ימציא פרטי הנהג שנהג ברכב

במועד הרלוונטי לעבירה.

4. בדיון שהתקיים ביום 12.10.15 התייצב נציג המבקשת וטען כי מדובר בדוח בגין עבירה שבוצעה בשנת 2013 וכי נוכח חלוף הזמן הרב קיים קושי לאתר את הנהג. על כן ביקש להורות על ביטול כתב האישום מחמת התיישנות.

5. ב"כ המאשימה התנגדה לבקשה. לטענתה, די בכך שההודעה על ביצוע העבירה נשלחה לבעל הרכב הרשום במועד, וזאת על פי פלט מחשב של המשטרה, כדי להקים את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 לפיה רואים כאילו ההודעה נמסרה כדין בחלוף 15 ימים מיום המשלוח בדואר רשום. לטענת המאשימה, משהוכח כי ההודעה נשלחה לבעלים הרשום במועד הקבוע בחוק, היא יצאה ידי חובתה לגבי משלוח ההודעה על ביצוע העבירה וכי עתה חלה לטענתה תקופת התיישנות של 5 שנים מיום ביצוע העבירה ולא שנה מיום ביצועה כפי שטוענת המבקשת.

דין

6. בטרם דיון בשאלת אורך תקופת ההתיישנות החלה במקרה דנן, יש לבחון תחילה האם מדובר בעבירת קנס או עבירת תעבורה שאינה עבירת קנס שכן המחוקק הבדיל בין שני המקרים ביחס לאורך תקופת ההתיישנות כפי שיפורט להלן.

חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: "**החוק**"), קובע בסעיף 225א מועדי המצאה בעבירות קנס; ואילו בעבירות שאינן עבירות קנס קבע המחוקק בסעיף 239א לחוק את מועדי מסירת ההודעה על ביצוע העבירה.

לפיכך, על מנת להשיב על השאלה מהו הסעיף הרלוונטי לענייננו (225א או 239א לחוק) עלינו לבחון האם מדובר בעבירת קנס או בעבירת תעבורה שאינה עבירת קנס.

"**עבירת קנס**" הוגדרה בפקודת התעבורה, תשכ"א-1961 כעבירת תעבורה שהוכרזה כעבירת קנס לפי סעיף 30(א) לאותה פקודה; נקבע בסעיף 30(א) לפקודת התעבורה כי שר התחבורה, בהסכמת שר המשפטים ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי להכריז, בצו שיפורסם ברשומות, על עבירת תעבורה כעל עבירת קנס;

"**עבירת תעבורה**" הוגדרה בפקודת התעבורה כ"עבירה על פקודה זו ועל התקנות, לרבות חוקי העזר שהותקנו לפיה".

סעיף 1 (א) לצו התעבורה (עבירות קנס), תשס"ב-2002 (להלן: "**צו התעבורה**"), קובע כי "**כל עבירה על הוראה שבחוקים, בתקנות, או בחוקי העזר שפורטו בתוספת מוכרזת בזה כעבירת קנס**". סעיף 2 לתוספת לצו התעבורה מפרט מהן העבירות לפי תקנות התעבורה אשר מוגדרות כעבירות קנס וקובע לגבי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה 4 מקרים בהם העבירה תחשב כעבירת קנס:

א. נסיעה במהירות בדרך עירונית עד 20 קמ"ש מעל המותר;

ב. נסיעה במהירות בדרך עירונית מ-21 ועד 30 קמ"ש מעל המותר;

ג. נסיעה בדרך שאיננה עירונית עד 25 קמ"ש מעל המותר;

ד. נסיעה בדרך שאיננה עירונית מ- 26 ועד 40 קמ"ש מעל המותר.

בעניינו עסקינן במהירות בדרך עירונית של 37 קמ"ש מעל המותר, עבירה שאינה מנויה על אותן עבירות המנויות בתוספת של צו התעבורה המגדירות עבירה כעבירת קנס ולכן יש לקבוע כי אין מדובר בעבירה מסוג עבירת קנס.

לפיכך, משמצאנו כי אין מדובר בעבירת קנס אזי חל בענייננו סעיף 239א לחוק סדר הדין הפלילי אשר קובע את המועד לצורך משלוח הודעה על ביצוע העבירה.

7. סעיף 239א לחוק סדר הדין הפלילי קובע, כדלקמן:

"(א) עברה שנה מיום שבוצעה עבירה לפי פקודת התעבורה או לפי התקנות לפיה, ... שלא גרמה לתאונת דרכים שבה נפגע אדם או ניזוק רכוש, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הזמנה למשפט לפי תקנה 38 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, אלא אם כן, תוך אותה תקופה, הוזמן החשוד בביצוע העבירה לחקירה, או נשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה; אולם, אם הוכיח בעל הרכב החשוד בעבירה כי לא חלה עליו אחריות לעבירה לפי סעיף 27ב לפקודת התעבורה, ניתן להגיש כתב אישום ולהמציא הזמנה למשפט למי שנהג ברכב, אם לא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה.

(ב) היתה העבירה כאמור בסעיף קטן (א) עבירה שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27א לפקודת התעבורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הזמנה למשפט, אלא אם כן הוזמן החשוד בביצוע העבירה לחקירה או נשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה בתוך התקופות כמפורט בסעיף 225א(1)(1) או (2) או התקיים האמור בסעיף קטן (א2)" (ההדגשה שלי - נ.מ).

לאמור, המחוקק קבע מועדי המצאה לבעל הרכב ומועד המצאה למי שנהג ברכב כאשר בעל הרכב הוכיח כי לא חלה עליו אחריות על ביצוע העבירה. כן נקבעו הוראות חיקוק ייחודיות לעבירה שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כבענייננו.

8. מעיון בדברי ההסבר להצעת החוק לסעיפים 225א(2) וסעיף 239א(ב) לחוק המתייחסים לעבירות המבוססות על צילום רכב עולה כי, מטרת המחוקק בקביעת הוראות חיקוק ייחודיות לעבירות המבוססות על צילום רכב הייתה קביעת מועדים קצרים יותר להמצאת ההודעה בדבר ביצוע העבירה וזאת על מנת למנוע סיכול הגנה אפשרית לבעל הרכב. המחוקק היה מודע להבדל הקיים בעבירות אלו המבוססות על צילום רכב ממקרה בו מקבל מבצע העבירה הודעת תשלום קנס מיד לאחר ביצוע העבירה, ובכלל זה הקושי שיכול להתעורר לאחר תקופה ממושכת בשחזור האירוע או באיתור הנהג שנהג ברכב באותו מועד. משכך מטרת המחוקק הייתה לקבוע פרק זמן קצר יותר שעל המאשימה להביא לידיעת בעל הרכב את ההודעה בדבר העבירה.

"משטרת ישראל משתמשת במצלמות אוטומטיות כדי לאתר ביצוען של עבירות תנועה. בעל הרכב שרכבו צולם בעת ביצוע עבירה מקבל הודעת תשלום קנס (דוח). תצלום זה עשוי גם לשמש ראיה אם מגיע הדיון בעבירה לבית המשפט. שלא כמו במקרה שבו מקבל מבצע העבירה הודעת תשלום קנס מיד לאחר ביצוע העבירה, עיכוב במסירת הודעת קנס המבוססת על צילום רכב מקשה על מקבל הדוח להתגונן,

שכן לאחר תקופה ממושכת קשה לבעל הרכב לשחזר את האירועים או לאתר מי נהג ברכב בעת ביצוע העבירה (הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 37) (צילום רכב), התשס"ב - 2002, ה"ח 3165, 865).

לאמור, חל בענייננו סעיף 239א(ב) לחוק סדר הדין הפלילי לפיו כאשר מדובר בעבירה שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב לא יוגש עליה כתב אישום ולא תומצא בעניינה הזמנה למשפט, אלא אם כן הוזמן החשוד בביצוע העבירה לחקירה או נשלחה לו הודעה על ביצוע העבירה בתוך התקופות כמפורט בסעיף 225א(1) או (2) או התקיים האמור בסעיף קטן (א2).

כאשר בעל הרכב בענייננו הוכיח שאין עליו אחריות לביצוע העבירה חל בענייננו האמור בסעיף 225א(2) לחוק סדר הדין הפלילי הקובע הסדר מיוחד במצבים בהם בעל הרכב הפריך את חזקת הבעלים הקבועה בסעיף 27ב לפקודת התעבורה. על כן יש לבחון האם עמדה המאשימה באותו הסדר מיוחד הקובע מועדים להגשת כתב האישום ואם לאו.

9. סעיף 225א(2) לחוק סדר הדין הפלילי קובע, כדלקמן:

(א2) על אף האמור בפסקאות (1) ו-(2) שבסעיף קטן (א1), הוכיח בעל הרכב כי לא חלה עליו אחריות פלילית לעבירה לפי סעיף 27ב לפקודת התעבורה, ניתן להגיש כתב אישום או להמציא הזמנה או הודעת תשלום קנס אם לא עברה שנה מיום ביצוע העבירה או אם לא חלפו שלושה חודשים מהמועד שבו הוכיח בעל הרכב כי לא חלה עליו אחריות כאמור, לפי המאוחר, ובלבד שלא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה.

10. עיינו הרואות כי סעיף 225א(2) לחוק קובע כי בעבירה שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב ובעל הרכב הוכיח כי לא חלה עליו אחריות פלילית לעבירה ניתן להמציא לחשוד בביצוע העבירה הודעת תשלום קנס אם לא עברה שנה מיום ביצוע העבירה או אם לא חלפו שלושה חודשים מהמועד שבו הוכיח בעל הרכב כי לא חלה עליו אחריות, לפי המאוחר, ובלבד שלא עברו שנתיים מיום ביצוע העבירה.

11. כאשר אנו באים ליישם את ההסדר המיוחד הקבוע בסעיף 225א(2) הנ"ל על המקרה שבפנינו, הרי בהינתן כי העבירה מושא כתב האישום בוצעה ביום 12.02.13 וכתב האישום הוסב על שם המבקשת באוגוסט 2015, דהיינו, בחלוף שנתיים מיום ביצוע העבירה, כי אז המאשימה היתה מנועה מלהגיש כתב האישום כנגד המבקשת ומשהוגש דינו להתבטל.

12. טרם סיום אציין כי אין בהחלטתי זו כי לקבוע דבר לגבי שאלת תוקפם של צילומי המסך שהוגשו על ידי המאשימה לצורך הוכחת מועדי משלוח ההודעה על ביצוע העבירה. גם אם הייתי מקבל את צילומי המסך כהוכחה למשלוח ההודעה על ביצוע העבירה, לא היה בכך בכדי לשנות התוצאה אליה הגעתי שכן אין לדבר כל השפעה לגבי המועדים הקבועים בהסדר החוקתי לגבי מי שהעבירה הוסבה על שמו.

סוף דבר

13. בנסיבות אלה, בחלוף שנתיים מיום ביצוע העבירה לא נותר לי אלא להורות על ביטול כתב האישום וכך אני עושה.

ניתנה היום, ח' אייר תשע"ו, 16 מאי 2016, בהעדר הצדדים.